

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobce: **T. V. A., nar. X,**
státní příslušností X
t.č. v X
zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem,
se sídlem Milady Horákové 13, 602 00 Brno, č.ev. ČAK 3 790

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy,**
odbor cizinecké policie,
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2025, č.j. KRPA-55920-13/ČJ-2025-000022-ZZC,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Vymezení věci

1. Žalobou došlou Městskému soudu v Praze dne 25. 2. 2025, se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 16. února 2025, č.j. KRPA-55920-13/ČJ-2025-000022-ZZC (dále též jen „napadené rozhodnutí“), jímž byl žalobce podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajištěn za účelem správního vyhoštění na dobu 30 dnů ode dne omezení osobní svobody.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě namítal předně nesprávnost skutkových zjištění žalované, která mohla mít vliv na případné užití zvláštních opatření za účelem vycestování namísto zajištění žalobce. Žalovaná v rámci úvah o nevyužití možnosti uložení zvláštních opatření za účelem vycestování žalobce vycházela z toho, že žalobce nemá v České republice hlášenou adresu pobytu, přestože jí bylo známo, že v rámci ztotožnění žalobce bylo zjištěné, že tento je trvale bytem na adrese X s tím, že tuto adresu má hlášenou i v řízení o jeho žádosti o povolení k přechodnému pobytu.
3. Dále žalobce uvedl, že mu jeho žádost o povolení k přechodnému pobytu byla zamítnuta, protože neprokázal dostatečnou výši finančních prostředků k pobytu a nikoli pro neprokázání příbuzenského vztahu, jak žalovaná uvedla v napadeném rozhodnutí. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce navíc bylo v přezkumném řízení zrušeno.
4. Žalobce namítal také, že rozhodnutí o zajištění je nepřiměřené, protože žalovaná mohla využít mírnější opatření než omezení jeho osobní svobody, které představuje zásah do jeho základních práv a svobod. Podle žalobce měl žalovaný využít zvláštní opatření podle ust. § 123b odst. 1 písm. a), b), c) nebo d) zákona o pobytu cizinců nebo jejich kombinaci. Podle žalobce jsou v jeho případě splněny podmínky pro uložení těchto zvláštních opatření. Využití těchto zvláštních opatření bylo na místě rovněž z hlediska zásahu zajištění žalobce do jeho rodinného a soukromého života, když žalobce žalované doložil, že má v České republice dlouhodobý vztah s občankou X L. A. P., nar. X, se kterou žijí jako druh a družka ve společné domácnosti na adrese X a hodlají uzavřít sňatek. V případě využití zvláštních opatření by měli žalobce s družkou možnost uzavřít několik měsíců plánovaný sňatek, a to ještě před výkonem vyhoštění žalobce. Žalobce by poté mohl po uplynutí doby zákazu vstupu požádat o pobyt za účelem sloučení s manželkou.
5. Dále žalobce uvedl, že mu nelze klást k tíži neznalost pojmu hlášená adresa ani to, že neví, zda má označenou poštovní schránku, když o vybírání pošty se stará jeho družka, která je na schránce i zvonku uvedená, a tudíž je pro kohokoli kontaktní. Na překážku není podle žalobce ani to, že si v době podání vysvětlení nevzpomněl na svoji adresu, byl však schopen popsat, kde se byt nachází a při podání vysvětlení předložil i doklad o zajištění ubytování s touto adresou. K závěru žalované o nekontaktnosti žalobce zdůraznil, že je kontaktní na adrese svého bydliště X, na kteréžto byl kontaktní i před svým zajištěním dne 15.02.2025, kdy tuto adresu uváděl i ve všech podáních vůči Ministerstvu vnitra v rámci řízení o povolení k přechodnému pobytu.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že výstižně shrnula podstatné skutečnosti skutkového stavu a označila, které listinné důkazní prostředky správní orgán opravňuje vydat napadené rozhodnutí. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se také vypořádala s

otázkou možné realizovatelnosti správního vyhoštění, přičemž dospěla k závěru, že neexistují dlouhodobé překážky, které by znemožňovaly cizince vyhostit.

7. Žalovaná ve vyjádření k žalobě předně uvedla, že v napadeném rozhodnutí na str. 5 - 7 jasně a dostatečně vymezila, proč právě v případě žalobce nepřistoupila k možnosti užití mírnějších opatření. Volba mírnějších opatření je vázána na předpoklad, že cizinec bude se státními orgány spolupracovat při realizaci správního vyhoštění a že neexistuje důvodná obava, že se případnému výkonu správního vyhoštění nebude vyhýbat. Po zhodnocení dosavadního chování žalobce a s ohledem na jeho pobytovou historii, dospěla žalovaná k závěru, že v jeho případě existuje důvodná obava, že výkon správního vyhoštění bude z jeho strany zmařen, a proto nemohla namísto zajištění žalobce uložit mírnější prostředky ve formě zvláštních opatření. Žalobce podle žalované i po ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany pobýval na území České republiky v rozporu s uloženým návratovým rozhodnutím, což bylo odhaleno pouze kontrolou policie.
8. Žalovaná dále s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. března 2016, č.j. 10 Azs 39/2016 – 21, poukázala na to, že v případě žalobce absentovala především objektivní složka možnosti uložení zvláštního opatření v podobě neexistence důvodné obavy z vyhýbání se případnému výkonu správního vyhoštění, protože bylo uložení mírnějších opatření v podstatě vyloučeno. Žalovaná podle svého mínění jasně vyjádřila, z jakých důvodů uložení mírnějších opatření považuje nejen za nemožné (subjektivní složka), ale rovněž za neúčelné (objektivní složka).
9. K žalobcem deklarovanému vztahu s občankou X paní L. A. P., žalovaná uvedla, že v době, kdy s ním bylo vedeno řízení o správním vyhoštění (KRPA-22179/ČJ-2023-000022-ZSV), byly jeho rodinné vazby již zohledněny. Žalobce požádal dne 25. 09. 2024 o povolení k přechodnému pobytu (kategorie pobytu - Rodinný příslušník občana České republiky), které mu však bylo pro nesplnění podmínek dne 06. 02. 2025 zamítnuto. Podání žádosti a následná žaloba podle žalované neopravňují žalobce k pobytu na území. K uzavření sňatku žalobce do dne vydání žalobou napadeného rozhodnutí nedošlo. Skutečností, že má žalobce přítelkyni, se kterou chce uzavřít sňatek, začal podle žalované argumentovat teprve v době, kdy mělo být realizováno jeho správní vyhoštění. S ohledem na protiprávní jednání žalobce má žalovaná napadeného rozhodnutí za zcela přiměřené.
10. Žalovaná tedy s ohledem na shora uvedené navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

11. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovanou ohledně napadeného rozhodnutí vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti.
12. Dne 15. 2. 2025 byl žalobce kontrolován policejní hlídkou, které předložil cestovní doklad č. X vydaný X s vyznačeným výjezdním příkazem č. X na 30 dní s platností od 11. 9. 2024 do 10. 10. 2024. Lustrací v dostupných evidencích Policie České republiky bylo rovněž zjištěno, že žalobce je veden v evidenci nežádoucích osob. To vše vedlo k podezření, že pobývá na území České republiky nelegálně, protože byl podle ust. § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zajištěn.
13. Rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy, ze dne 16. ledna 2023, č.j. KRPA-22179-19/ČJ-2023-000022-ZSV, bylo žalobci uloženo správní vyhoštění s dobou, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států

Evropské unie na dobu jednoho roku. Tímto rozhodnutím mu byla rovněž stanovena doba k vycestování z území členských států Evropské unie do 20 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

14. Z kopie cestovního dokladu žalobce vydaného X se podává na jeho straně 15 vyznačený výjezdní příkaz č. X na 30 dní s platností od 11. 9. 2024 do 10. 10. 2024. Žádné platné pobytové oprávnění naopak v cestovní dokladu vyznačeno není.
15. Do protokolu o podání vysvětlení žalobce za přítomnosti tlumočnicka jazyka X, kterému plně rozuměl, uvedl dne 16. 2. 2025 mimo jiné, že je mu známo rozhodnutí o správním vyhoštění, které převzal. Nevystoupal proto, že má v České republice přítelkyni a chce s ní zde zůstat. Žádal o pobytové oprávnění a po zamítnutí žádosti podal proti rozhodnutí prostřednictvím zástupce žalobu, o kterou nebylo dosud rozhodnuto. Nevěděl, že samotná žádost jej neopravňuje k pobytu. Bydlí v X s přítelkyní v pronajatém bytě někde u hlavního nádraží s tím, že si adresu nepamatuje a neví, zda ji hlásil. V místě bydliště nemá označený zvonek ani schránku svým jménem. O přebírání pošty se stará přítelkyně. Živí se prací na Sapě, kde si jako správce skladu vydělá asi 20 000 Kč měsíčně. Je zdravý a neužívá žádné léky. Finanční prostředky na složení finanční záruky nemá, ale přítelkyně by za něj mohla složit finanční záruku ve výši 30 000,- Kč. Žádal dvakrát o azyl, ale všechny žádosti byly zamítnuty. K osobním poměrům uvedl, že je svobodný a bezdětný. Ve X má rodiče a sestru. V České republice nikoho nemá. Přítelkyně je osobou, kvůli které by ukončení jeho pobytu na území České republiky bylo nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života. Neuvažuje o tom, zda se má kam vrátit v zemi původu, protože chce zůstat v České republice s přítelkyní. V České republice nemá žádné kulturní, společenské a ekonomické vazby. Ve X mu nic nehrozí a je to pro něj bezpečná země.
16. Dne 16. února 2025 poté vydala žalovaná napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).
18. Napadené rozhodnutí pak soud přezkoumal, neboť žalobce se může v souladu se zákonem domáhat přezkoumání rozhodnutí, kterým bylo rozhodováno o jeho právech a povinnostech. V takto vymezeném rozsahu pak na základě žalobních bodů, kterými je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo.
19. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání, neboť žalobce ve lhůtě 5 dní ode dne podání žaloby nenavrhoval nařízení jednání a žalovaná ve svém vyjádření k žalobě výslovně souhlasila s rozhodnutím bez nařízení jednání. Soud pak tedy za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.
20. Podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců *[p]olicie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud cizinec nevystoupal z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění.*

21. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců [p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinná zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení.
22. Podle § 125 odst. 1 první věty zákona o pobytu cizinců [d]oba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.
23. Podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců [z]vláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území nebo z území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“) je
- a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly,
 - b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“),
 - c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo
 - d) povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly“.
24. Podle § 174a zákona o pobytu cizinců [p]ři posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.
25. Podle čl. 5 odst. 4 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (sdělení č. 209/1992 Sb., dále jen „Úmluva“) [k]aždý, kdo byl zbaven svobody zatčením nebo jiným způsobem, má právo podat návrh na řízení, ve kterém by soud urychleně rozhodl o zákonnosti jeho zbavení svobody a nařídil propuštění, je-li zbavení svobody nezákonné.
26. Zdejší soud má v první řadě za prokázané, že žalobce nevycestoval z území České republiky v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění a je veden v evidenci nežádoucích osob. Nemá žádnou hlášenou adresu pobytu, byť doložil zajištění ubytování na adrese X, o které ovšem uvedl, že si ji nepamatuje, neví, zda ji hlásil, nájemní smlouvu uzavřela přítelkyně a nemá na ní označen svým jménem zvonek ani poštovní schránku. Žalovaná zdůraznila, že žalobce nevycestoval z území opakovaně a vědomě, proto je předpoklad, že nebude předpisy dodržovat i nadále. Soud k tomuto konstatuje, že pobytová historie žalobce

vskutku nedávala žalovanému jinou možnost než k zajištění přistoupit, neboť je zjevné, že žalobce není ochoten dodržovat ani vydaná rozhodnutí, ani právní předpisy. Žalobce v žalobě neuvádí nic konkrétního, co by tyto závěry bylo způsobilé zpochybnit, když naopak uvedl, že se hodlá v České republice oženit před výkonem vyhoštění, z čehož vyplývá záměr žalobce pobývat na území České republiky co nejdéle a současně neochota učinit cokoli pro vycestování, o čemž ostatně, jak sám uvedl při podání vysvětlení, vůbec neuvažuje, protože chce zůstat v České republice. Obava žalované, že žalobce nehodlá respektovat pravomocné rozhodnutí o správním vyhoštění je důvodná tím spíše, že žalobce v rámci podání vysvětlení výslovně uvedl, že chce zůstat České republice a o vycestování do země původu ani neuvažuje. O tomto záměru žalobce pak nelze mít žádné pochybnosti v kontextu jím podaných účelových žádostí o udělení azylu přes skutečnost, že mu v zemi původu nic nehrozí, jak v podání vysvětlení konsistentně uváděl.

27. Pokud jde o možnost užití mírnějších opatření, soud má za to, že se žalovaná zejména na stranách 5 - 7 napadeného rozhodnutí dostatečně zabývala možnostmi užití zvláštních opatření za účelem vycestování žalobce a řádně u jednotlivých opatření odůvodnila, proč k nim nebylo možné v případě žalobce přistoupit. Na tuto část odůvodnění napadeného rozhodnutí proto soud v podrobnostech odkazuje.
28. Námitka žalobce ohledně údaje „...trv. bytem X...“, který žalovaná uvedla v napadeném rozhodnutí, nemůže obstát, neboť se v tomto případě jednalo o přesnou citaci nepřesného pojmu uvedeného v úředním záznamu policejní hlídky z pobytové kontroly provedené dne 15. 2. 2025. Je přitom zjevné, že se nejednalo ve skutečnosti o adresu trvalého pobytu, neboť takový druh pobytu žalobci povolen nebyl, a že by se jednalo o adresu hlášeného pobytu, ze správního spisu nijak nevyplývá. Žalobce sice doložil, že má na uvedené adrese zajištěno ubytování, avšak nedoložil, že tuto adresu hlásil, kdy naopak sdělil, že to neví. Na tom nemění nic ani skutečnost, že tuto adresu uváděl v jiných řízeních jako svoje bydliště. V kontextu s pobytovou historií žalobce se jeho neznalost adresy pobytu v ČR, bydlení u přítelkyně a neoznačení bytu, zvonku a poštovní schránky jeho jménem jeví být dostatečným skutkovým podkladem pro závěr žalované v tom směru, že se v případě žalobce jedná o nekontaktní osobu.
29. Soud dává žalobci za pravdu v tom, že žalovaná nesprávně v napadeném rozhodnutí uvedla, že jeho žádost o povolení přechodného pobytu byla zamítnuta pro neprokázání příbuzenského vztahu, když je mu z úřední činnosti známo, že důvodem zamítnutí bylo vskutku neprokázání dostatečné výši prostředků k pobytu. V tomto případě šlo ale hlavně o to, že žádost žalobce byla skutečně ke dni vydání napadeného rozhodnutí pravomocně zamítnuta. Na zákonnost napadeného rozhodnutí tak nemůže mít v souzené věci vliv nepřesnost ohledně důvodu zamítnutí žádosti žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu ani okolnost, že po vydání napadeného rozhodnutí bylo v přezkumném řízení zrušeno rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí o zamítnutí jeho žádosti.
30. Pokud jde o namítanou nepřiměřenost napadeného rozhodnutí z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života žalobce, má soud za to, že se žalovaná zejména na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí dostatečně s touto otázkou vypořádala. K tomu lze dodat, že existence přítelkyně na území České republiky, se kterou žalobce hodlá uzavřít manželství, nemůže bez dalšího představovat skutečnost, pro kterou by zajištění žalobce představovalo nepřiměřený zásah do soukromého a rodinného života jeho i přítelkyně. Sám žalobce přitom ve své žalobě nic dalšího v tomto směru, krom existence přítelkyně a plánovaném sňatku,

netvrdí. Žalobci a jeho přítelkyni současně nic nebrání, aby i v případě realizace správního vyhoštění uzavřeli sňatek mimo území České republiky (kupř. v zemi původu žalobce) a následně dočasně realizovali svůj soukromý a rodinný život mimo území České republiky, dálkovými komunikačními prostředky anebo kombinací obého.

31. Vzhledem ke shora uvedenému a s ohledem na pobytovou historii žalobce, kdy tento dlouhodobě pobývá na území České republiky bez pobytového oprávnění, bylo mu uloženo správní vyhoštění, pracuje či hodlá pracovat bez pracovního povolení a prokázal zřejmou lhostejnost k platným právním předpisům na úseku pobytu cizinců, nelze mít zajištění žalobce za nepřiměřeně tvrdé či nedostatečně zdůvodněné. Žalobce nemá na území České republiky žádné vazby, nemá zde žádné příbuzné či jiné rodinné příslušníky, netrpí žádnými zdravotními obtížemi. V zemi původu mu nic konkrétního nehrozí. Žalobce má rovněž v zemi původu celou rodinu, ke které se může dočasně vrátit.
32. Na straně 7 napadeného rozhodnutí žalovaná rovněž dostatečně odůvodnila stanovenou dobu zajištění, když uvedla výčet obvyklých úkonů, které bude potřeba učinit, jakož i dokladů, které bude třeba žalobci zajistit, aby mohlo dojít k úspěšnému výkonu správního vyhoštění žalobce, a to s uvedením rámcového časové odhadu provedení předmětných úkonů a zajištění dokladů. Stanovená doba zajištění přitom tomuto časovému odhadu odpovídá, nijak nevybočuje z dlouhodobé praxe žalované, natož pak ze zákonného rozmezí, a proto se soudu nejeví ani jako nepřiměřená.
33. Soud tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a dostatečně odůvodněné. Podle konstantní judikatury NSS platí, že „z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Těmto požadavkům na odůvodnění rozhodnutí žalovaná v projednávané věci dostála, neboť v napadeném rozhodnutí srozumitelně popsala, z jakých skutkových a právních okolností vycházela, jakými úvahami byla při svém rozhodování vedena a co ji vedlo k zajištění žalobce. Soud dospěl k závěru, že žalovaná se konkrétní situací žalobce podrobně zabývala a napadené rozhodnutí je odůvodněno dostatečně a plně v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Žalovaná napadeným rozhodnutím ani předcházejícím řízením neporušila základní zásady a elementární procesní ustanovení správního řízení včetně žalobcem zmiňované proporcionality postupu správního orgánu. Soud konstatuje, že z obsahu správního spisu žádné takové pochybení nevyplynulo a nebylo zjištěno. Napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, řádně odůvodněné a doba zajištění zvolena přiměřeně konkrétním okolnostem.
34. Zdejší soud neopomenul skutečnost, že žalobce ve své žalobě označil svoji přítelkyni jako osobu zúčastněnou na řízení. V žalobě však neuvedl k tomuto deklarovanému postavení své přítelkyně ničeho, natož pak, co by jejímu postavení osoby zúčastněné na řízení svědčilo. Soud pak vyšel z toho, že přítelkyně žalobce nebyla ve smyslu ust. § 34 odst. 1 s.ř.s. přímo dotčena ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí, neboť žádné skutečnosti, které by takovému přímému dotčení svědčily, žalobce netvrdil ani se nepodávájí ze správního spisu. Proto soud s přítelkyní žalobce jako s osobou zúčastněnou na řízení nejednal.

VI. Závěr a náklady řízení

35. Ze všech shora uvedených důvodů zdejší soud neshledal žalobu důvodnou, když současně neshledal v postupu žalované žádná vážná pochybení či jiné deficity, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
36. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků zdejší soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalované, která měla v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žalované náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 12. března 2025

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce